

Preken 10. Juni 2012

2. S i treenighet i Fjellhamar kirke

Kapellan Elisabeth Lund

Det finnes en statue som forestiller døperen Johannes. Det finnes mange, men den jeg tenker på, er litt spesiell. Den viser døperen som peker med en diger pekefinger.

For å vise at det var det som var hans viktigste oppgave. Å peke.

Gå til side, og peke på Jesus.

Døperen Johannes hadde en viktig rolle. Han var en stor mann, og mange kom til ham. Han hadde flere disipler, som fulgte ham og ville lære av ham.

I evangelieteksten som Hilde leste, synes jeg det virker som disiplene hans ville advare ham litt.

Hei, Johannes, du har fått en konkurrent. Han som du vitna om har begynt å gjøre din jobb. Han døper nå, og alle går til ham.

Johannes kunne reagert på så mange måter, men han gleder seg over det som skjer. Han gleder seg over at Jesus har kommet, og at menneskene nå tar imot ham.

”Han skal vokse, jeg skal avta”, sier Johannes.

Johannes har brukt hele livet sitt til å peke på Jesus.

Han har rydda vei, han har lagd plass til Jesus i menneskenes liv.

Lager vi plass til Jesus? I hjertene våre. Lar vi Jesus få rom til å prege oss? Til å forme oss i sin kjærlighet.

Det kan gjøres på så mange måter, og jeg har spurt en flott ung dame om hva hun tenker om dette. Marte Vilming, som er nestleder i MR, vil nå dele noen tanker om tro med oss.

Martes vitnesbyrd

Jeg tenker at det å gi plass for Jesus, er å se at det å leve i tro har med relasjon å gjøre.

Jeg og Jesus, som gir og får av hverandre, som elsker hverandre. Eller noen ganger bare at vi gjerne vil at det skal være noe mellom oss.

Jeg vil si noe om lengsel

Vet du hva du lengter etter? Hva du egentlig vil. Hva som bor under alle de behovene som du kan tilfredsstille på en rask og enkel måte. Under sulten, under tørsten, under behovet for en ren bil og nye ting, ny jobb og en spennende ferie?

Hva lengter du etter?

Vil du ta deg tid til å kjenne etter? Vil du dele det med Gud?

Jeg vil si noe om stillhet

Vi har nok alle litt forskjellig forhold til stillhet

Den kan være god, og den kan være vond. Den kan være befriende, og den kan være kjedelig.

Den stillheten jeg vil si noe om, er ikke nødvendigvis det samme som lydløshet. Det er en stillhet som vi også kan finne midt i rushtrafikken, midt i en bråkete by, på en rockekonsert.

Det er en stillhet som handler om å legge vekk min egen støy i noen minutter. Legge vekk mine egne tanker, min egen vilje, alt jeg har lyst til si.

En stillhet som åpner meg for Jesu tanker, for Guds vilje og for det Han har lyst til å si.

Jeg snakker om en indre åpenhet og forventning. Om å gjøre seg tom, om å være fattig i ånden. Om å vente på Jesus, egentlig. Rette lingselen mot Gud.

Han skal vokse, jeg skal avta.

Nå har jeg sagt noe om bønn, og jeg vil ikke si så mye mer i dag. Jeg vil peke på Jesus, og si: Gå til ham. Del det du har i deg med ham. Gi plass til ham, og ta imot det han vil gi.

Amen